Pregaria.cat

Entrada

Recuperar el ritme de la pregària

Per pregaria.cat el dg., 09/05/2010 - 09:00

Molts cops hem de recuperar el ritme diari de pregària. Resulta molt fàcil trencar-lo, i cada dia que anem passant sense meditació i pregària ens costa més tornar-hi. Però, així com cada dia ens despertem i recomencem, també ens cal començar el ritme normalitzat de la nostra relació interior amb Déu, amb els altres i amb la natura.

Ens costa per moltes raons. Perquè ens ho havíem proposat seriosament i ens humilia tanta incoherència. Resta dintre, és cert, una enyorança del Tu que ens omple de pau i de vida, però pensem que la nostra incoherència perjudica la bona imatge que voldríem que Ell tingués de nosaltres.

Altres egades és una vida massa esgotadora. Una part d'aquest esgotament pot venir per l'excés de responsabilitats, d'obligacions, de feina, etc. I l'altra part, per la facilitat com perdem la pau interior i no controlem raonablement la nostra ment, sempre ficant-se on no la demanen.

Quan ja hem començat a abandonar el ritme interior, la dificultat va augmentant. Avui... no, ara no. Demà... ja ho veurem, depèn... Anem sumant i sumant dies, com un cert abandonament de les realitats interiors i transcendents, com si fos més fàcil viure al marge d'elles. Però sovint augmenta el neguit i la carència d'aquell oasi intern que tant ens ajuda a ser nosaltres, un jo integrat en cos, ànima i esperit.

Cal reaccionar tantes vegades com sigui necessari. És part del combat interior per anar esdevenint el que som cridats a ser. No és aconsellable esperar fer un llarg discerniment per reconduir el ritme de meditació i oració. No és necessari esperar que vingui una gran llum que mostri la nostra mediocritat. No és necessari esperar el proper recés... Res d'això.

Comença avui, comença ara. Hi ha qui espera dintre teu. Uns instants de silenci, si us plau. Un "sóc aquí". Obre el Llibre per aquelles planes que coneixes: estan plenes de vida i novetat. No et capfiquis en les teves inconstàncies. Deixa que la vida sigui vida... i tornem a començar.

Jesús Renau sj.